

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Olgy Stránské a JUDr. Dalily Marečkové v právní věci žalobce: **V. F. o. s.**, IČ , se sídlem x, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor regionálního rozvoje, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2012, sp. zn. SZ 040839/2012/KUSK REG/HS, č. j. 083008/2012/KUSK,

t a k t o:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 6. 2012, sp. zn. SZ 040839/2012/KUSK REG/HS, č. j. 083008/2012/KUSK (dále jen „rozhodnutí žalovaného“ či „napadené rozhodnutí“), zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce ze dne 13. 2. 2012 proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora, stavebního úřadu, ze dne 7. 2. 2012, č.j. SÚ-067031/2010/Ku (dále jen „stavební úřad“). Stavební úřad veřejnou vyhláškou označenou jako územní rozhodnutí č. 772 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“) povolil žadatelce I. I. S., IČ: , se sídlem x, zastoupené I. M.

N., bytem x, umístění stavby „Centra obchodu a služeb K. H., vč. dopravní a technické infrastruktury (dále jen „stavba“) na pozemcích parcelní číslo x, v katastrálním území Kutná Hora a na pozemcích parcelní číslo x, v katastrálním území Sedlec u Kutné Hory (dále jen „pozemky“); ve výrokové části rozhodnutí stavbu dále členil na hlavní stavební a inženýrské objekty.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl žalovaný k závěru, že podání žalobce ze dne 13. 2. 2012 nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení, a proto se jedná o nepřipustné odvolání. V této souvislosti žalovaný nejprve konstatoval, že předmětné územní řízení bylo zahájeno dne 8. 12. 2010, tj. podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí. Dále konstatoval, že žalobce dne 5. 4. 2011 podal u stavebního úřadu „Žádost o informace o zahajovaných správních řízeních“ (dále jen „Žádost“) dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), a že dne 11. 10. 2011 podal „Oznámení o účastenství“ (dále jen „Oznámení“), jímž požadoval věcně rozšířit svou předchozí žádost, určenou pro jakákoli řízení týkající se staveb jakéhokoli druhu, zejména územní a stavební řízení v katastrálním území Kutná Hora a Sedlec u Kutné Hory (bývalý areál A.), a to o jakékoli stavby související se stavbami v žádosti specifikovanými. Žalobce uvedl, že má zájem se účastnit všech stavebních řízení (za účasti autorizovaného inspektora) s tím, aby stavební úřad o jeho účastenství příslušného autorizovaného inspektora informoval, aby se mohl i ve zkráceném stavebním řízení vyjádřit k projektové dokumentaci. K Žádosti a Oznámení žalovaný odkázal na ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a dodal, že žalobce má nárok při splnění zákonných podmínek požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby byl předem informován o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, kdy mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, ale nemůže požadovat, aby byl přímo účastníkem ve věcně a místně specifikovaných řízeních. Takový závěr by podle žalovaného byl v rozporu s podmínkou § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle níž má žalobce v termínu do osmi dnů ode dne obdržení informace o zahájení příslušného řízení oznámit svou účast, a teprve tehdy se účastníkem řízení stane. Žalovaný dodal, že Oznámení žalobce lze považovat za věcné rozšíření Žádosti, ale nelze je považovat za přihlášení do okruhu účastníků řízení ve smyslu ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. K otázce vstupu občanského sdružení do řízení citoval žalovaný z judikatury Nejvyššího správního soudu (konkrétně rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 27. 4. 2012, č. j. 7 As 25/2012-21) a uzavřel, že žalobce v průběhu řízení podal žádost ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, a proto měl pro předmětné řízení platnou generální žádost pro případný vstup (coby účastníka) do řízení, ale na opatření ze dne 22. 12. 2011, kterým stavební úřad oznámil zahájení územního řízení a pozval účastníky k veřejnému ústnímu jednání dne 26. 1. 2012 se žalobce nepřihlásil, čímž nesplnil podmínku ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, a proto nebyl do okruhu účastníků řízení zahrnut.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas žalobou, v níž namítá, že rozhodnutím žalovaného, jakož i rozhodnutím stavebního úřadu, byl zkrácen na svých právech ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce vyslovuje nesouhlas s postupem stavebního úřadu i žalovaného a dodává, že se považuje ve smyslu Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s. (dále jen „Aarhuská úmluva“) za dotčenou veřejnost. S odkazem na ustanovení § 72

odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny konstatuje, že lhůta pro přihlášení občanského sdružení do řízení končí uplynutím osmi dnů ode dne sdělení informace o zahájení řízení, tj. ode dne jejího písemného doručení nebo ode dne jejího zveřejnění na úřední desce a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalobce dále odkazuje na ustálenou judikaturu (na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 10/2004-72 a Městského soudu v Praze č.j. 28 Ca 444/2001-100), v níž je zakotven korektiv počátku běhu osmidenní lhůty okamžikem, kdy je občanské sdružení o zahájení řízení skutečně informováno. K meritu věci žalobce dodává, že dne 5. 4. 2011 podal stavebnímu úřadu žádost ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že na jejím základě požadoval, aby jej stavební úřad informoval o zamýšlených zásazích a řízeních ve smyslu ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, mimo jiné v řízeních týkajících se staveb jakéhokoli druhu, zejména územních a stavebních řízeních. Následným podáním ze dne 10. 10. 2011 (označeným jako „Oznámení o účastenství“) dokonce rozšířil a rozvedl žádost o informace, a to na další řízení, např. řízení vedená zkrácenou formou (např. autorizovanými inspektory). Žalobce má za to, že stavebnímu úřadu dostatečně oznámil své účastenství ve všech výše uvedených řízeních, a že spolu se žádostí o informace stavebnímu úřadu předložil také kopii stanov, které osvědčují cíl žalobcova zájmu, jímž je ochrana přírody a krajiny. Stavební úřad na to opatřením ze dne 22. 12. 2011 oznámil zahájení řízení.

Žalobce nesdílí argumentaci žalovaného, že oznámení o účastenství je možné vzhledem k jeho obsahu považovat pouze za věcné rozšíření žádosti o informace. Dodává, že zákon o ochraně přírody a krajiny ani jiný právní předpis nestanoví, kdy nejdříve se občanské sdružení splňující výše uvedené podmínky může do řízení přihlásit a smyslem ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny jistě není, aby byla občanská sdružení nedůvodně vylučována z účastenství v řízeních a současně zatěžována administrativou spojenou s přihlašovaním do každého jednotlivého řízení. Podle jeho názoru citovaná ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny nevylučují možnost, aby se občanská sdružení domáhala účastenství v řízení ještě před oznámením zahájení řízení (nikoli pouze až po oznámení zahájení řízení). Z uvedeného dovozuje, že pokud se Oznámením ještě „dopřihlásil“, učinil tak proto, aby mu bylo zahájení řízení stavebním úřadem řádně oznámeno, ač právě toto „dopřihlášení“ nebylo vůbec nutné s ohledem na jeho předchozí podání ze dne 13. 2. 2011. Stavební úřad však pochybil, pokud žalobci oznámení o zahájení řízení nezaslal řádně individuálně a písemně. Z tohoto pohledu označuje pouhé zveřejnění veřejné vyhlášky o zahájení územního řízení za postup, který nesplňuje požadavky ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce tak odkazuje na ustálenou judikaturu, konkrétně na rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 30 Ca 5/2006 a Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, sp. zn. 8 As 31/2006. Podle žalobce je smyslem výše uvedené úpravy zákona o ochraně přírody a krajiny nejen umožnit za stanovených podmínek účast dotčených občanských sdružení v řízeních, v nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, současně musí být také občanská sdružení individualizovaně a adresně informována o zahájení řízení. Stavební úřad však při zveřejnění oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou nepostupoval v souladu s právními předpisy, jak dovozuje z judikátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2010, č. j. 7 Afs 6/2010-201). Žalobce dodává, že stavební úřad i žalovaný při tom mohli rychlým, efektivním a finančně nenáročným způsobem individuálně informovat nejen žalobce, ale případně i další účastníky řízení, ač v rozhodnutí stavebního úřadu (kromě žadatelky) nejsou žádní další účastníci řízení identifikováni, což podle názoru žalobce činí rozhodnutí stavebního úřadu nepřezkoumatelným. Podle žalobce je rovněž matoucí a zavádějící rovněž skutečnost, že žádost o umístění stavby uplatnila fyzická osoba, ač je stavba svým charakterem a rozsahem zcela jednoznačně spojena s jiným subjektem (obchodní společností), což žalobce dovozuje z osoby zástupce žadatelky.

V takovém postupu spatřuje žalobce rozpor s účelem zveřejňování písemností na úřední desce. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení; současně požádal o přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svém závěru v napadeném rozhodnutí. Žalovaný odkázal na ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že oprávnění účasti ve správním řízení je vztaženo ke splnění podmínek odst. 2 téhož ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, tj. k písemnému oznámení své účasti v řízení v osmidenní lhůtě ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno. Podle žalovaného zákon nenabízí možnost podání generálního oznámení o účastenství s neomezenou platností ke všem záměrům vykazujícím znaky uvedené v podané žádosti o informování podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle žalovaného by bylo požadované zařazení do okruhu účastníků v řízeních dosud nezahájených velmi administrativně náročné, protože věcně a místně specifikovaná žádost nemůže předvídat, zda se konkrétní záměr bude skutečně týkat zájmů ochrany přírody a krajiny podle zákona. Podle žalovaného tomu nasvědčuje rovněž žalobcem dne 11. 10. 2011 podané „Oznámení o účastenství“, které požadovalo věcné rozšíření své dříve podané žádosti o jakékoli řízení týkající se staveb jakéhokoli druhu stavby, specifikované v žádosti, v území bývalého areálu A. Podle žalovaného nelze předjímat, že by se veškeré stavby související s tímto areálem dotýkaly zájmů hájených zákonem o ochraně přírody a krajiny. Žalovaný dodal, že ochranou přírody i souladem záměrů se zákonem o ochraně přírody a krajiny se musí zabývat příslušné dotčené orgány, zatímco žalobce se touto ochranou pouze zabývat může. Již proto by měl žalobce sám zvážit, zda a jakým způsobem může konkrétní záměr negativně ovlivňovat ochranu přírody a uplatnit možnost, aby se stal účastníkem řízení, které bude následně efektivně svými námitkami ovlivňovat. Podle žalovaného již z tohoto pohledu nelze oznámit účastenství v řízení ještě před jeho zahájením a obejít tak podmínku osmi denní lhůty dle § 70 odst. 3 a aplikaci ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle žalovaného bylo napadené rozhodnutí řádně odůvodněno a je v souladu se zákonem. Žalovaný při jeho vydávání vycházel z ustálené judikatury, konkrétně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, č. j. 7 As 25/2012-21, na nějž v plném rozsahu odkázal. V předmětné věci stavební úřad opatřením ze dne 22. 12. 2011, č. j. SÚ-067031/2010/Ku, oznámil zahájení územního řízení spolu s pozváním k veřejnému ústnímu jednání na den 26. 1. 2012. Opatření bylo vyvěšeno na úřední desce města Kutná Hora dne 22. 12. 2011 a sejmuto bylo dne 9. 1. 2012. Ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny dává občanskému sdružení v případě, kdy má na stavebním úřadě podanou platnou věcně a místně definovanou žádost podle odst. 2 citovaného ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast do osmi dnů ode dne sdělení informace o zahájení řízení, za které je možné považovat první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu. Žalobce v daném řízení neuplatňoval žádné připomínky, ale především se do osmi dnů ode dne zveřejnění termínu ústního jednání (ode dne 22. 12. 2011) do probíhajícího řízení nepřihlásil, čímž nesplnil podmínku § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalovaný na základě § 70 téhož zákona dospěl k závěru, že žalobce není účastníkem řízení v předmětné věci. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce nevyužil možnosti podat repliku na vyjádření žalovaného.

Krajský soud v Praze přezkoumal rozhodnutí žalovaného a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to z níže uvedených důvodů. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

Ze správního spisu soud zjistil, že územní řízení bylo zahájeno dne 8. 12. 2010, a to podáním žádosti I. I. S. Protože žádost nebyla úplná, vyzval stavební úřad dne 22. 12. 2010 žadatelku k doplnění žádosti a stanovil ji pro to lhůtu do 31. 12. 2011. Žadatelka dne 16. 12. 2011 stavebnímu úřadu předložila doplňující podklady k žádosti. Na to stavební úřad opatřením ze dne 22. 12. 2011, č. j. SÚ-067031/2010/Ku, oznámil zahájení územního řízení, současně nařídil veřejné ústní jednání na den 26. 1. 2012. Toto opatření bylo doručováno veřejnou vyhláškou v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona v tehdy platném znění; bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Kutná Hora dne 22. 12. 2011 a sejmuto bylo dne 9. 1. 2012. Při nařízení veřejného ústního jednání musí stavební úřad oznámit jeho konání nejméně 15 dnů předem, přičemž při vyvěšení oznámení na úřední desce se považuje patnáctý den vyvěšení za den doručení této písemnosti (viz § 25 odst. 2 správního řádu). Citované požadavky zákona byly v daném případě splněny a oznámení o zahájení řízení a nařízení veřejného ústního jednání bylo doručeno veřejnou vyhláškou v souladu se zákonem.

Veřejné ústní jednání se uskutečnilo dne 26. 1. 2012 a o jeho průběhu byl pod č. j. SÚ-067031/2010/Ku, sepsán protokol, ze kterého vyplývá, že se jej žalobce nezúčastnil. Stavební úřad dne 7. 2. 2012 vydal rozhodnutí ve věci, které nabylo právní moci dne 14. 3. 2012. Žalobce uplatnil námitky proti rozhodnutí stavebního úřadu, žalovaný je posoudil jako nepřipustné odvolání a napadeným rozhodnutím je zamítl s tím, že žalobce nebyl účastníkem řízení.

S ohledem na výše uvedené považuje soud za nezbytné shrnout, že splnění podmínek účastenství občanského sdružení, jehož předmětem činnosti je ochrana přírody a krajiny, v řízení, které se dotýká zájmů ochrany přírody a krajiny, je podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny vázáno jednak na podání žádosti občanského sdružení o poskytování informací o zahajovaných řízeních podle § 70 odst. 2 citovaného zákona a na jeho informování příslušným správním orgánem o zahájení řízení podle § 70 odst. 3 citovaného zákona. Občanské sdružení má možnost do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo zahájení řízení oznámeno, oznámit svoji účast na řízení a teprve pak se stává účastníkem řízení.

V předmětné věci považuje soud za stěžejní otázku, zda bylo v souladu se zákonem žalobci oznámeno zahájení řízení a zda stavební úřad při doručení oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou postupoval či nepostupoval v souladu se zákonem. V této souvislosti soud odkazuje na ustálenou judikaturu, konkrétně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2013, č.j. 6 As 38/2013-23, podle něhož „[U]stanovení § 70 odst. 3 poslední věta zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, nezakládá samo o sobě oprávnění pro správní orgán, aby občanskému sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, doručoval oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, resp. aby libovolně volil mezi individuálním doručením jeho písemného vyhotovení nebo doručením veřejnou vyhláškou, jako by šlo o rovnocenné alternativy na výběr. Toto ustanovení pouze pro oba způsoby doručování upřesňuje, který den se považuje za den sdělení informace o zahájení řízení. Možnost doručovat takové oznámení veřejnou vyhláškou se musí pro dané řízení opírat o jiný právní předpis (např. § 87 odst. 1 věta druhá stavebního zákona z roku 2006 ve znění

účinném do 31. 12. 2012, nebo § 144 odst. 2 správního řádu z roku 2004, který upravuje zahájení řízení s velkým počtem účastníků).“

Podle ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012 stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou.

Podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012 jsou účastníky územního řízení dále a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d), b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis, d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu. Žalobce byl oprávněn uplatňovat své procesní postavení účastníka řízení podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení se shora uvedeným ustanovením § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, při splnění podmínek tohoto zákona.

Soud předesílá, že je mu z úřední činnosti známo, že město Kutná Hora má schválený územní plán, ostatně tato okolnost je ověřitelná z internetových stránek města. Rovněž stavební úřad v odůvodnění předmětného rozhodnutí ze dne 7. 2. 2012 tuto skutečnost zmínil. Na základě výše uvedených zjištění krajský soud uzavírá, že stavební úřad postupoval v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012, když přikročil k doručení oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou. Konání veřejného ústního jednání v územním řízení tak žalobci bylo oznámeno v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona, tj. nejméně 15 dnů před jeho konáním. Okolnost, že žalobce na oznámení o zahájení řízení nereagoval, nelze přičítat k tíži stavebnímu úřadu, ale toliko k tíži žalobce. V posuzovaném případě se nejedná o libovůli stavebního úřadu, ale o splnění zákonné povinnosti, vyplývající z ustanovení stavebního zákona. Žalobce však uplatnil své námitky až proti rozhodnutí stavebního úřadu, tj. opožděně. Žalovaný je pak v souladu se zákonem posoudil jako nepřipustné odvolání, a proto je zamítl. Z výše uvedeného pohledu soud konstatuje, že neobstojí ani námitka žalobce, že žádost o umístění stavby uplatnila pouze fyzická osoba (bez ohledu na rozsah předpokládané stavby). V této souvislosti soud dodává, že již z veřejné vyhlášky nebylo pochyb o tom, jaké pozemky (v jakém rozsahu) budou předmětem rozhodnutí.

Protože soud neshledal v postupu stavebního úřadu pochybení, které by mělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí, považuje i rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí vydané v souladu se zákonem. Z uvedených důvodů proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je podle § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému, jako úspěšnému ve věci náklady řízení nevznikly a osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení ze zákona nárok.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. listopadu 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 26. 11. 2014 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost : Alena Léblová